

Predmet: Tuzlanska kolona (opt. Ilija Jurišić)

Apelacioni sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: KŽ1Po2 br. 3/13

Sastav veća: sudije Omer Hadžiomerović (predsednik veća), Sonja Manojlović, Nada Hadži Perić, Sretko Janković i Miodrag Majić (članovi veća)

TRZ: Milan Petrović

Branioци: advokat Đorđe Dozet, advokat Vanja Dozet

Pretres: 02.12.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje veštaka Slobodana Jovičića

Veštak je vršio akustičku analizu pucnjave na Brčanskoj Malti u Tuzli, i u svemu je ostao kod datog nalaza i mišljenja. Objasnio je da je prvi rafal ispaljen u poziciji mirovanja, na prostoru između zgrada, dok su druga dva ispaljena u pokretu, kao i četvrti rafal, nakon kojeg je usledila opšta pucnjava. Prvi i četvrti rafal su veoma slični, pa veštak zaključuje da su ispaljeni sa jedne pozicije, dok su takođe veoma slični drugi i treći rafal, što ukazuje da su oni ispaljeni sa druge pozicije, odnosno sa pozicije u pokretu. Analizom zvuka veštak je utvrdio da su sva četiri prva rafala ispaljena u blizini, jer bi - u slučaju da je prvi rafal ispaljen sa neke udaljenije pozicije - njegov zvuk bio drugačiji. Analizom snimaka uočeno je da nedostaju snimci u trajanju od 6 minuta koji bi trebali da prikazuju nagomilavanje vojnih vozila na raskrsnici, kada su ona zaustavljena.

Završna reč branilaca

U završnoj reči, branilac okrivljenog advokat Vanja Dozet ostao je kod svih navoda u ranije datoj završnoj reči i žalbi. Ukazao je da postojanje perfidije nije tokom postupka dokazano, jer poverenja nije bilo, obzirom da je svedok Mile Dubajić, komandant kasarne, izjavio da Meši Bajriću nije ništa verovao, da je na kasarnu bilo pucano, da je prilikom izlaska iz Tuzle kao vlastito obezbeđenje imao čoveka iz vrha vlasti u Tuzli, i konačno da je do uzajamne pucnjave došlo u veoma kratkom roku. Takođe je ukazao da je naredba koju je preneo okrivljeni došla u trenutku kada je pucnjava uveliko trajala i da stoga nije imala nikakvog uticaja na tog događaja.

U završnoj reči, branilac okrivljenog advokat Đorđe Dozet ostao je pri ranije datoj završnoj reči i navodima iz žalbe. Ukazao je da je tek ovo veće raspravilo pitanja koja je trebalo raspraviti još pre podnošenja krivične prijave. Naime, veštak vojne struke Mile Stojković odgovorio je na pitanje ko je bio ovlašćen za izdavanje naredbe za napad, ma kakav on bio, i potvrdio da je to bio Krizni štab. Okrivljeni nije bio član Kriznog štaba, pa samim tim nije ni imao ovlašćenja za izdavanje naredbe. Takođe je rekao da je zaseda dozvoljeno sredstvo borbe. Dao je i tri moguća scenarija samog događaja: da je cilj bio uništiti vojnu kolonu, da je sve bilo postavljeno sa ciljem odvratanja, i konačno da se nešto otelo kontroli. Naime, zaštićeni svedok je trebao da potvrdi navode TRZ da je postojala grupa koja je želela da uništi vojnu kontrolu, a ovaj veštak je rekao da okrivljeni sa tim nije imao nikakve veze.

Branioci su predložili donošenje oslobađajuće presude.

Završna reč tužioca

U završnoj reči, zamenik Tužioca za ratne zločine naveo je da smatra da izvedeni dokazi ukazuju kako je pravilan zaključak prvostepenog suda o postojanju krivične odgovornosti okrivljenog, pa je predložio da sud potvrdi prvostepenu presudu.

Fond za humanitarno pravo